

[Arne Bjerregaard.]

Med dette skal jeg anbefale, at vi lader forslaget få en let gang, så vi også kan få dette forslag vedtaget inden jul.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Vi oplevede jo igen ved denne behandling, hvordan hr. Glistrup benytter lejligheden til at rakke ned på dette folketing, som han selv er medlem af.

Jeg skal ikke bevæge mig ind i nogen argumentation på dette område, men vil gerne gøre en enkelt bemærkning til hr. Glistrup. Det skal være den, at der er ingen som helst grund til eller grundlag for ved behandlingen af dette forslag at forsøge at skabe en debat omkring muligheden for at sondre mellem private og erhvervsmæssige renter. Den debat skal vi nok få her i folketinget. Det er der ingen grund til på grundlag af det foreliggende forslag, for, som i hvert fald hele skatte- og afgiftsudvalget ved, så vil denne sondring mellem de erhvervsmæssige og private engagementer i denne henseende blive baseret på anmeldelserne til Nationalbanken, og jeg går selvfølgelig ud fra, at de anmeldelser, de oplysninger, der tilgår Nationalbanken, er korrekte, men det er ikke forudset, at man her skal følge pengene ud i praktisk anvendelse.

Det andet punkt, jeg godt vil gøre en bemærkning om, er spørgsmålet om finanslånene, der er optaget før den 1. januar 1976. Det er ikke så enkelt, som hr. Glistrup og i nogen grad også hr. Stetter ligesom vil gøre det til, at man ikke har haft nogen valgmuligheder, at man har været nødt til at tage en bestemt valuta. Det kan forekomme i nogle tilfælde, men det forekommer i lige så mange tilfælde, at der har været en mulighed for at disponere og beslutte, om man ville tage sit engagement i en svagere valuta som f. eks. pund sterling eller en stærk valuta som f. eks. schweizerfranc. Hvis man har været inde i sådan en valgsituation, så er der jo nogle ting, der står over for hinanden. Der er muligheden for at tage den svagere valuta med en høj rente og med en lav risiko for kursstigning og altså en mulighed for gevinst. Der er den anden mulighed at tage et lån i en stærkere valuta til lav rente, men også med en større risiko for kursstigning, således som det jo har været

en barsk realitet, hvis vi f. eks. ser på schweizerfrancs.

Derfor kan man ikke gennemføre denne lovgivning for de finanslån, der er optaget forud for den 1. januar 1976, uden at vi foretager nogle ændringer i de forhold, som virksomhederne har kunnet være i stand til i hvert fald at tage som udgangspunkt for deres dispositioner. Det er klart, at virksomhederne ikke endeligt kunne vide, hvor det ville havne, men de har i hvert fald kunnet disponere ud fra de gældende regler på dette område. Derfor er jeg meget enig med hr. Arne Bjerregaard i betragtningerne om, at nu får vi gennemført dette lovforslag, nu får vi disse ændrede regler, der gør, at der er en større grad af sikkerhed i disse dispositioner.

Jeg står en lille smule uforstående over for hr. Stetter's bemærkninger om, at den omstændighed, at vi ikke tager de finanslån, der er optaget før den 1. januar, med, skulle svække tilbøjeligheden til nyinvesteringer, fordi man vel som hovedregel må gå ud fra, at nyinvesteringer skal finansieres med lån, der skal optages. Da vil alle nye lån jo komme i betragtning, hvis det er lån optaget i udlandet, i forhold til det forslag, vi har til behandling her på nuværende tidspunkt.

Jeg skal derfor anbefale at stemme de ændringsforslag, der er stillet af mindretallet, ned.

Stetter (KF):

Jeg må sige til ministeren for skatter og afgifter, at de virksomheder, som skal investere, og som har lånt i udlandet ved hjælp af finanslån før den 1. januar 1976, for fremtiden jo selv skal sørge for at dække de tab, de eventuelt får, og som følge deraf bliver der mindre risikovillig kapital til at investere for. Det er ræsonnementet. Langt de færreste virksomheder har været i en valgmulighed med hensyn til, i hvilken valuta de ville optage disse lån.

Her er jeg altså aldeles uenig med ministeren. Det er der ikke noget at gøre ved.

Så lyttede jeg med undren til hr. Arne Bjerregaards tale. Jeg vil gerne spørge det ærede medlem, om det har undgået hans opmærksomhed, at dette forslag er fremsat af ministeren for skatter og afgifter, og jeg går ud fra, at når ministeren fremsætter et sådant forslag, så ønsker han det også gennemført.